

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XXXI. Vitiosum. Vitium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

do non polluitur. Cardin. Tusch. *pract. concl.* tom. 8. lit. V. *concl.* 213. per tot. Aloyf. Ricc. in *decif. Curie Archiepisc. Neapol. decif.* 16. n. 10. p. 2. Anton. à Sousa in *relect. de cens. in Bulla Cane Domini*, cap. 12. *disp.* 62. n. 2. & cap. 15. *disp.* 78. n. 3. Aldrete in *allegat. Juris pro omnimoda Regularium exempt.* pag. 2. cap. 1. n. 2. (si in continenti fiat. d. c. olim 12. extr. *restit. spoliat.* d. c. si vero 3. non ad fumendam vindictam, sed ad propulsandam injuriam. c. *significasti* 18. extr. de homicid. c. *dilecto* 6. in princ. de *sentent. excomm.* in 6. qui enim modum excedit, tenetur, d. c. olim.) Ita officiali injustè procedenti de facto potest restitui, Brunnem. ad l. 5. C. de *Jure fisci*.

CAP. XXXI. Vitiosum. Vitium.

Axioma I.

Quod ab initio vitiosum est, tractu temporis non convalescit. l. 1. §. 2. C. de *Contract. judic.* l. 1. de *Regul. Caton.* l. 25. C. de *Donat. inter vir. & uxor.* l. quod ab initio 29. ibique Dec. l. quæ ab initio 210. ff. de R. l. c. non firmatur 18. & ibi Dyn. eod. in 6. pr. *Inst. de exhered. liberor.* Bald. ad tit. de *Pac. Constant.* in verb. *sententia* quoque & in l. *filisfam.* 22. ff. de *solut.* Alex. *conf.* 171. volum. 2. Phil. Matth. 1. *conf.* Marp. 20. n. 29. ratio, quia si- cut tempus obligationem nec inducere nec tollere potest l. *obligationum* 44. §. 1. ff. de O. & A. ita nec sine alterius causæ adminiculo actum reparare, five eum, qui ab initio fuit invalidus, confirmare potest. Phil. Matth. ad d. l. 29. n. 7. ubi exemplis axioma n. 3. 4. 5. & seq. illustrat.

Declaro scilicet tum demum huic locum esse, cum perpetuum est id, quod ab initio vitiosum quid facit, nec quicquam interim accedat, unde vires sumere possit: ceteroquin si impedimentum illud perpetuum non sit, novaque aliqua causa superveniat, quæ actum confirmet, initio vitiosum convalescit. arg. l. 2. C. de *his que vi meruarie causa gesta.* l. cum hic status 32. ff. de *donat. inter vir. & uxor.* §. 4. in fin. *Inst. de milit. testam.* hinc est quod nuptiæ initio invalidæ novo superveniente consensu confirmantur l. 4. ff. de *rit. nupt.* l. *et si* 6. C. de *nupt.* Phil. Matth. 2. *conf.* Marp. 26. n. 80.

Limita ergo, non procedere quando voluntas contrahentium interdum, quod vitiosum est, confirmare & ratum habere possit, l. 60. §. 6. l. 65. §. 2. ff. de *rit. nupt.* l. *Stichum* 35. §. *aditio* 3. *vers.* aliquando, de *solut.* l. cum *vir* 42. ff. de *Usucap.* idem esse quando Lex vel Princeps talia confirmaret, addis Hyppolit. à Collib. ad d. l. 29. de R. l.

II.

Vitia plerunque se esse virtutes mentiuntur, dum sub specie virtutum latentè subintrant, c. *sepè* 6. *disp.* 41. Avaritia enim excusari vult sub nomine parimonix, effusio dici largitas, crudelitas ab impijs zelus justitiæ vocari, & remif-

sio pro proprietate haberi. Pacian. 2. de *probat.* c. 34. n. 37.

III.

Vitio commissio in uno totum corrumpit & vitiat. Bald. in c. ad *audientiam*. n. 11. de *rescript.* per c. si eo tempore 9. d. tit. n. 6.

Intellige procedere in connexis principali negotio, non vero separatim. Unde & surreptionem in una parte non vitari, nec invalidum reddere rescriptum in alijs, si illud plura & separata habeat capitula, asserunt Panorm. in c. *sedes* n. 4. extr. de *rescript.* ibidemque Felin. n. 2. & post eos Gail. 1. *obj.* 14. n. 5.

IV.

Vitia parentum filiis non imputantur. c. *unde cumq;* 3. *disp.* 56. nec nocent eis. c. *nunquam* 4. c. *sponsus* 6. d. *disp.* 56.

V.

Vitia sunt extirpanda. *proem.* Clem. *extravag. sancta* in fin. de *religios. domib.* neque is via aperienda. Clem. ult. de *Elect.* unde qui errantes condemnat, vitia se odisse probat. c. *facientis* 3. §. & *libat.* *disp.* 86. qui autem vitiiis nutriendis par- cit, misericors non est. c. qui *vitiis* 23. q. 5.

VI.

Vitia morum magis sunt præcavenda, quam verborum. c. *quavis* 11. §. *sed licet.* *disp.* 38.

VII.

Vitium rei sequitur omnem possessionem. c. *sepè* 18. de *restit. spoliat.* l. 11. C. de *acquir. possess.* adeoque cuius possessori in usucapione obstat, ita ergo vestimentum ex lanâ furtivâ factum non poterit præscribi l. 4. §. 20. ff. de *Usucapion.* idem in re vi possessâ, §. 2. *Inst. eod.*

Limita, ut procedat (1.) de ordinaria præscrip- tione. Nam triginta annorum spatio etiam res vitiosa præscribitur l. 3. C. de *prescript. 30. annor.* Cujus rei præjudicium in rustico fugitivo habet, *Mev. P. 2. dec. 101.* (2.) nisi vitium reale fuerit, purgatum. vid. *Axiom. seq.*

VIII.

Quotiescunque res jussè revertitur ad domi- num suum, scientem, rem esse suam, toties viti- um reale dicitur purgatum. l. 4. §. 12. *seqq.* ff. de *Usucap.* quia sic cessat causa, ex qua vitium e- rat contractum. Ita ergo si creditori ab extra- neo pignus ablatum debet in potestatem debi- toris, tanquam veri domini, reverti l. 4. §. 6. ff. *eod.* Aliud exemplum de re pupillo vel furioso subtractâ est in d. l. 4. §. 11.

Limita, ut aliud sit, si ipse dominus abstule- rit, c. g. debitor creditori pignus. Sic enim ad creditorem debet res rediisse l. ult. ff. de *Usucap.*

CAP. XXXII.

Vita, Vivere.

Axioma I.

Vitam alleganti incumbit onus probandi. l. *spadonem* 15. §. qui *absolutis* 13. ff. de *excusat. tutor.* Bart. in l. *siquidem* in princ. *solut. matrim.* & in l. 2. n. 7. *vers.* sed contra prædicta. ff. *judicat. solv.* Alex. in l. *sed et si* de *sua.* in fin. *vers.* quod *confir-* mo. ff. de *acquir. hered.* & *conf.* 27. *consideratis* his. num. 7. *vers.* aliâ ratione videtur vol. 7. Gozadin.

(L1)

conf.